

Oponentský posudek

diplomové práce

Lukáše Duška

na téma

„Vnitrostátní rozhodčí řízení v České republice“

Autor předložil práci na uvedené téma v rozsahu 80 stran vlastního textu a doprovodných příloh, čímž z hlediska formálního vyhověl požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického vychází autor z volby tématu, které si omezil na arbitráž v rámci vnitrostátního českého práva, přičemž na úvod se v rámci jistého komparačního pohledu věnuje problematice řešení sporů vnitrostátní arbitráží v evropských zemích, na závěr práce pak řadí stávající úpravu anglického práva včetně jejího zhodnocení a potenciálního impaktu na českou úpravu. Mezi tyto partie pak autor vkládá typické pojednání o arbitráži dle českého rozhodčího řádu, které je členěno v rámci běžné tradice.

Téma zvolil autor velmi aktuálně, neboť v rámci uvedeného výkladu se zabývá již účinnou novelou rozhodčího řádu, přičemž některým otázkám s ní spojeným se věnuje obzvláště – např. věcnému soudnímu přezkumu nálezu a vyškrtnutí rozhodce ze seznamu.

Z hlediska systematiky nemám vůči práci zásadních námitek, byť např. jisté obecné a jednotící otázky např. evropského charakteru mohly být pojednány vhodněji, ne izolovaně, jak je ukázáno v úvodu a dále v některých aspektech v dílčích oddílech kapitoly 4.

Autor věnuje pozornost zejména problematice tzv. rozhodčích center, věnuje se vybraným otázkám arbitráže v ČR po dubnu 2012, zejména – vedle již zmíněných otázek – uzavírání rozhodčí smlouvy, aspektům vyloučení rozhodce, zajímavý důraz klade na vyškrtnutí rozhodce ze seznamu pro ignorování kogentních norem spotřebitelského práva, pozornost věnuje i problematice nemožnosti přátelského urovnání ve spotřebitelských sporech. Zajímavé je, že ze systematiky práce nevyplývá autorovo zjištění povahy rozhodčího řízení ve spotřebitelských věcech, jeho hodnocení novely jako celku je v rámci závěru dosti obecné a negativní. S tím např. ne zcela jasně konvenuje finální názor, kdy klade na trůn rozhodčího řízení princip autonomie vůle, přičemž s ohledem na téma práce dosti postrádám jasné – a podrobně argumentované – stanovisko k povaze rozhodčího řízení obecně – což jistě není zcela jednoznačné a bezrozporné téma, jak vyplývá z odlišných nejen teoretických, ale i aplikačních diskusí, avšak v rámci tématu by se tomuto úkolu neměl autor vyhnout.

Pozitivně oceňuji vzetí v úvahu i širších než jen juristických otázek – včetně ekonomicko-sociologické úvahy – např. u podjatosti rozhodce (str. 31 a násl.) včetně zajímavé otázky týkající se rozsahu informační povinnosti rozhodce v těchto věcech.

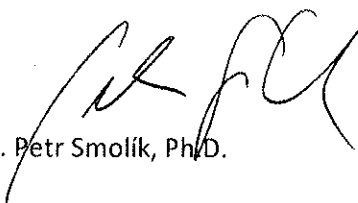
Z hlediska věcného autor prokazuje přehled v rámci tématu, znalost literatury i judikatury je na odpovídající úrovni, autor s literaturou i judikaturou aktivně pracuje, argumentuje samostatně, předkládá dílčí závěry, které snad mohl o něco lépe shrnout a zobecnit v rámci závěru.

Práce je přehledná, srozumitelná, autor se vyjadřuje na úrovni, text nevykazuje formální nepřesnosti, lze tedy konstatovat, že i po této stránce je práce způsobilá k obhajobě.

V rámci ústní obhajoby nechť se autor zaměří na:

- 1) vyloučení rozhodce po novele,
- 2) meze použitelnosti principů anglické úpravy v ČR

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 9. ledna 2013